

Положення про консультативну діяльність

Консультативна діяльність адвокатів є одним з основних видів адвокатської діяльності, визначених Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Метою даного положення є уніфікація процесу консультування з метою покращення її якості та підвищення ефективності.

Стаття 1. Поняття консультативної діяльності

1. В професійній діяльності адвоката розрізняють консультативну діяльність, консультування та консультацію.
2. Консультативна діяльність адвоката – це систематична професійна діяльність адвоката, що поєднує в собі комплекс дій спрямованих на вирішення правової проблеми клієнта у формі роз'яснень, рекомендацій, складання письмових матеріалів.
3. Консультування – безпосередній процес взаємодії адвоката та клієнта (довірителя), що полягає у зборі необхідної інформації та аналізі обставин справи адвокатом, з метою знаходження правових методів та засобів вирішення юридичних проблем довірителя.
4. Консультація – результат спілкування адвоката з клієнтом, що полягає у знаходженні варіантів правового вирішення проблем клієнта, роз'яснення можливих наслідків та формування подальшої стратегії дій.

Стаття 2. Законодавство, що регулює консультативну діяльність

Під час здійснення консультативної діяльності адвокат має керуватись Законодавством України, Правилами адвокатської етики та міжнародними встановленими стандартами адвокатської діяльності

Стаття 3. Консультування адвоката

1. Консультування адвоката містить наступні стадії
 - підготовчий;
 - інтерв'ю (опитування);
 - аналіз обставин справи;
 - збір інформації та її подальший аналіз;
 - аналіз нормативно-правової основи справи: матеріально-правова кваліфікація справи та процесуально-правова кваліфікація справи;
 - формування правової позиції у справі, аналіз її переваг та недоліків;
 - консультація (вироблення правової позиції по справі після обговорення з клієнтом).

2. Збереження принципів конфіденційності, законності, недопущення конфлікту інтересів, незалежності та компетенції є обов'язковим для кожного етапу консультування незалежно від його результату.

Стаття 4. Підготовка до консультування

1. Підготовка адвоката до консультування полягає в попередньому ознайомленні адвоката з обставинами справи, особою клієнта, організацією робочого простору.
2. Підготовчий до консультування може відбуватись до безпосереднього знайомства з особою клієнта, так і після.

Стаття 5. Інтерв'ю (опитування)

1. Інтерв'ю це збір адвокатом інформації від клієнта (третьох осіб) з метою формування первинного бачення правової проблеми довірителя та отримання додаткової предметної інформації по суті спору.
2. Опитування як етап консультативної діяльності може містити наступні складові:
 - вільна розповідь, в ході якої клієнт самостійно ознайомлює адвоката з власним баченням правової проблеми, що виникла;
 - додаткові питання адвоката, під час яких адвокат уточнює предметну та додатково-предметну інформацію, що не були озвучені клієнтом на попередньому підетапі;
 - узагальнення отриманої адвокатом інформації в ході інтерв'ю.
3. Інтерв'ю може бути первинним та вторинним. Вторинне інтерв'ю відбувається у випадку, коли отриманої під час первинного інтерв'ю інформації виявилось недостатньо на думку адвоката для формування консультаційного висновку.

Стаття 6. Збір інформації

1. Збір інформації адвокатом - це діяльність адвоката в ході здійснення консультативної діяльності, спрямована на встановлення обставин у справі та інформації, що їх підтверджує шляхом додаткового опитування клієнта та третьох осіб, аналізу документів та їх витребування, використання інформації з відкритих джерел та/або відкритих реєстрів, використовуючи інструмент адвокатського запиту та іншими способами, не забороненими законом.
2. Як джерела інформації адвокатом можуть використовуватись усні свідчення; письмові документи; аудіоматеріали; відеоматеріали.
3. Отримання необхідної інформації адвокатом може відбуватись безпосередньо від клієнта, у відповідь на запити передбачені Законом України «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», у відповідь на адвокатські запити передбачені законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», від третьох осіб, отримані у незаборонений законодавством України спосіб.
4. Під час збору інформації адвокатом не допускається вдавання до тиску, незаконних погроз, інакше своїми діями порушувати чинне Законодавство України

Стаття 7. Аналіз фактичних даних

1. Аналіз фактичних обставин справи це цілеспрямована діяльність адвоката спрямована на оцінку об'єктивних фактів реальності, що мають значення для справи та позиціонування їх, тобто віднесенні фактичних обставин до таких, що підтверджують обрану адвокатом та клієнтом позицію, або ж спростовують її.

Стаття 8. Аналіз нормативно- правової основи справи

1. Аналіз нормативно-правової основи справи це діяльність адвоката спрямована на пошук норм, що регулюють спірні правовідносини, а також тлумачення цих норм.
2. Аналізуючи нормативно-правову базу слід використовувати лише чинні нормативно-правові акти. Обираючи між загальним та спеціальним нормативно-правовим актом, що регулюють спірні правовідносини, перевага надається спеціальному.
3. Здійснюючи аналіз нормативно-правової бази адвокат здійснює інтерпретацію нормативно-правових актів, що не є офіційним тлумаченням.

Стаття 9. Правова позиція у справі

1. Формування правової позиції у справі це етап консультативної діяльності адвоката, що полягає у формуванні способу захисту правомірного домагання довірителя, заснованого на всебічному і повному аналізі фактичних обставин справи та нормативно-правового регулювання спірних правовідносин.
2. Правова позиція у справі – це заснований на всебічному аналізі правового матеріалу та фактичних обставин справи вибір юристом спільно з довірителем форми і способу захисту правомірного домагання довірителя.
3. Остаточне обрання правової позиції у справі має відбуватись виключно за погодження з клієнтом. Тиск на клієнта при виборі правової позиції у справі заборонений.
4. Твердження про необхідний довірителю результат за вибору конкретної правової позиції є неприйнятним.

Стаття 10. Позасудове вирішення спору

1. Адвокат має роз'яснити клієнту можливість позасудового вирішення спору.
2. Позасудове вирішення спору полягає у врегулюванні спірних правовідносин між сторонами за можливої участі представників сторін, без звернення до суду. Використання даних процедур вирішення спорів не обмежує право сторін звернутись до суду.
3. Оцінюючи можливість використання процедури позасудового вирішення спору, адвокату слід виходити з пріоритетності інтересів клієнта. Здійснювати тиск на клієнта з метою обрання позасудового або судового порядку вирішення спірних правовідносин заборонено.

Стаття 11. Залучення до консультування інших спеціалістів.

1. За потреби у спеціальних знаннях або додаткових консультаціях адвокат може звернутись за консультацією до інших спеціалістів та експертів. Про подібне звернення адвоката клієнта повинно бути повідомлено заздалегідь та обґрунтовані причини звернення.
2. Звертаючись за консультацією до інших спеціалістів адвокат може надати інформацію, що стосується суті справи лише в межах, необхідних для надання такої консультації. Надання персональних даних клієнта без його додаткової згоди заборонено.

Стаття 12. Відмова у наданні консультації.

1. У випадку наявності конфлікту інтересів адвокат має відмовити клієнту у наданні консультації.
2. Адвокат не повинен здійснювати консультації, що не відповідає його рівню професійної компетенції, без участі та за згодою клієнта в ній іншого адвоката, який володіє необхідною компетенцією.
3. Адвокат має припинити процес консультування, якщо результат на якому наполягає клієнт є протиправним або виходить за межі компетенції адвоката.
4. У випадку відмови від консультування, адвокат зобов'язаний зберігати конфіденційність інформації, що стала йому відома від клієнта або іншої особи, яка звернулась в інтересах клієнта. Факт звернення клієнта до адвоката є окремим предметом адвокатської таємниці.

Стаття 13. Відповідальність адвоката при здійсненні консультування

1. Здійснюючи консультативну діяльність адвокат несе відповідальність за зміст наданих консультацій. Не є підставою для притягнення адвоката до відповідальності винесення судом або іншим органом рішення не на користь його клієнта, скасування або зміна судового рішення або рішення іншого органу, винесеного у справі, в якій адвокат здійснював захист, представництво або надавав інші види правової допомоги, якщо при цьому не було вчинено дисциплінарного проступку.
2. У випадку вчинення в процесі консультування адвокатом дисциплінарного проступку, він може бути притягнений до дисциплінарної відповідальності.